

[Rager.]

af forlystelsesmæssig Karakter, hvorimod den Tid, hvor der sker Udsendelser af anden Art, er fraregnet. Derfor tror jeg, det ærede Medlem skal tage dette op til en fornyet juridisk Bedømmelse, saa han er ganske klar over, hvad det er, han taler om.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Jeg tillod mig over for det ærede Medlem kun at gøre opmærksom paa, at saaledes som Loven er formuleret, saa vilde der ikke kunne beregnes Forlystelsesafgift, idet der her er Tale om en Række Handlinger og Forestillinger o. s. v., som ikke falder ind under Lovens § 1. Jeg maa for øvrigt tilføje, at det vilde være ejendommeligt, om det ærede Medlem nu saa mange Aar efter kom og fremsatte en Tanke, som ikke skulde have været drøftet fra anden Side. Jeg maa endelig ogsaa sige, at Praksis her i Landet støtter i højeste Grad det Standpunkt, jeg har hævdet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro vil nu sige, at han henviser stadig til Lovens § 1 og de Forestillinger, der der er Tale om. Men jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem ganske bortser fra § 3, sidste Stykke, hvor der staar:

„Af Koncerter, Oplæsninger, Recitationer o. lign., der finder Sted uden Servering, svares Afgiften med 10 pCt. af det ovenfor nævnte Beløb.“

Det forekommer mig at være en ganske tydelig Udtalelse, saa dette tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om. Og jeg gentager over for det ærede Medlem, at der er ikke Tale om at tage Forlystelsesafgift af den Del af Statsradiofoniens indhøstede Licensafgifter, som er beregnet at falde, procentvis, paa de Udsendelser, som ikke kan regnes som Forlystelser. Det er altsaa kun en Afgift af Forlystelser. Om det har været overset tidligere eller ej, ved jeg ikke. Jeg er blevet opmærksom paa Forholdet ved mine Overvejelser angaaende Lovforslaget, og fordi jeg vilde til Bunds i Sagen, og jeg henstiller atter til det ærede Medlem, at han ogsaa gaar til Bunds, inden han fortsætter Diskussionen.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har Ordet for en kort Bemærkning.

Vagn Bro: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at det er ganske ejendommeligt, at han trænger til Bunds i Sagen paa det Tidspunkt, da han skal forklare, at han paa det ene Punkt gaar imod, hvad der ogsaa er Stemning imod i Radiofoniledelsen, men samtidig lige godt skal klare sit Standpunkt som Støtteparti med Hensyn til Forlystelsesafgiften. At han saa finder paa at søge at indfortolke dette i § 3 om Recitationer, og hvad dermed følger, som er sat som 2det Stykke i Paragraffen om Afgiften af Københavns Sommertivoli, viser i Virkeligheden, hvor svagt hans Standpunkt er. Thi hele Statsradiofoniens folkeopdragende og oplysende Virksomhed kan aldeles ikke sammenlignes dermed.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er de korte Bemærkninger forbi i denne Omgang.

Rager: Det, det ærede Medlem sagde til sidst, var for en Gangs Skyld noget rigtigt, nemlig at disse rent oplysende Ting ikke kan sammenlignes med det, der staar i 2det Stykke af § 3 i Loven om Forlystelsesafgift, men det er det, jeg stadig har søgt at forklare det ærede Medlem, at det skulde det heller ikke. Nu søgte det ærede Medlem at klare sig ud af det Dilemma, han har bragt sig i som Lovfortolker, ved at sige, at jeg maatte jo finde paa en Forklaring for at klare min Stilling som Støtteparti eller noget i den Retning. Men det ærede Medlem behøver ikke at tro, at jeg har haft Brug for at klare noget som helst i nogen som helst Retning. Hvis det ærede Medlem havde hørt efter, da mit Partis Ordfører talte, vilde han have hørt, at Ordføreren udtrykkelig sagde, at hendes Tale ikke dækkede alle Partiets Medlemmers Anskuelser, og naar Afstemningen kommer, vil det ærede Medlem ogsaa faa at se, at der er Partifæller af mig, som ikke mener at kunne stemme for Lovforslaget. Den samme Stilling kunde ogsaa jeg have indtaget, men jeg har ikke ønsket at gøre det, efter at jeg har fundet, at Loven af 1922 efter mit Skøn — og det er ikke blevet afkræftet, snarere blevet bekræftet ved det ærede Medlems forskellige Volter — involverer, at der af en vis Del af Radiofoniens Udsendelser bør betales Forlystelsesafgift.